Kállai Katalin

A Bánk vére projekt

fél év Magyarországon

Történik Kr. (korona) után, az legújabb időszámítás harmadik évében

Szereplők:

ANDRÁS (42), elnök-vezérigazgató, a World Hungary Holding tulajdonosa
IVETT (38), a cég projektmenedzsere, András újdonsült felesége
DANIEL /*ejtsd: Deniel*/ (24), Ivett kanadai unokaöccse
BÁNKI VERA (43), a WHH vállalatirányítási és koordinációs vezérigazgató-helyettese
ALMA (19), Vera lánya
TIMI (46), bejárónő Veránál
MIKLÓS (39), a WHH nemrégiben eltávolított stratégiai igazgatója
MARCI (24), gyakornok
BENCE (29), tervező
CSONGOR (35), tervező
1. BIZTONSÁGI ŐR
2. BIZTONSÁGI ŐR
ÖLTÖNYÖS EMBER orosz akcentussal
VENDÉGEK:
ROY (41), az új gyerekkórház egyik tulajdonosa
1. VENDÉG
2. VENDÉG
3. VENDÉG
FÉRFIHANG
NŐI HANG

1. RÉSZ

Augusztus...

1/1

Elegáns magyarországi parkhotel lounge bútorokkal berendezett, parkra nyíló különterme. Jobb oldalon, a fal melletti hosszú keskeny asztalon italok arzenálja. A jobbra és balra lévő oldalajtónál egy-egy öltönyös biztonsági őr mozdulatlanul. Fülükben az obligát fülhallgató zakóba lógó vezetékkel. A bal oldali őr mellett, a falhoz tolt kisasztalon legalább harminc-negyven kikapcsolt mobiltelefon. A színen

nem mozdul semmi. A parkból élő zene, zsivaj, nevetés hangjai szűrődnek be. Aztán a zene hirtelen elhallgat, negédes férfihang kezd beszélni a mikrofonba.

FÉRFIHANG Hahó! Kérek egy kis figyelmet! Most, hogy mindenki evett-ivott, itt az ideje, hogy fölidézzük az ifjú pár... *az „ifjú párra" néhányan fölnevetnek, a mikrofonos ember leveszi és próbál humorizálni válaszul* Nana, nem kell olyan szigorúnak lenni, hölgyeim és uraim. *röhigcsél* Szóval ...hogy fölidézzük az ifjú pár elmúlt öt évét. Mint azt önök közül sokan tudják... *megint röhigcsél* vagy inkább tudjátok, a friss házasok egy céges operalátogatáson kerültek közel egymáshoz. *jól hallhatóan belesuttogja a mikrofonba* Merthogy a World Hungary Holdingnál az ilyen esemény sem szokatlan... És ez az operalátogatás örökre megpecsételte a sorsukat. *fölordít, mint egy amerikai boxmeccsen a műsorvezető* Akkor most jöjjön az est fénypontja! András és Ivett elmúlt öt éve képekben!! *válaszul hujjogás, tapsolás, sikítozás hangjai*

A háttérben felhangzik Erkel Bánk bán című operájából egy rövid részlet, majd hirtelen váltással sikító popzene. Néhány másodperc múlva a World Hungary Holding egyik gyakornoka, Marci lép be a terembe. Finom eleganciával öltözött, öltönyös férfit terel maga előtt. Neki mondja a Wikipédiából betanult angol szöveget erős magyar akcentussal.

MARCI Hángeri iz e lándlokd kántri in szentör juróp...

Az öltönyös az italokhoz lép, egykedvűen nézegeti a felhozatalt. A gyakornok tart egy kis szünetetet, majd a férfi hátának folytatja.

MARCI ...It iz e médiumszájzd membör sztét of dö Jurópéen Júnion.

Az öltönyös körülnéz, hogy van-e valahol pincér. Miután konstatálja, hogy nincs, kimért mozdulatokkal kis adag whiskyt önt magának egy kristálypohárba. Jeget tesz bele, megrázza, belekortyol. A gyakornok leköveti az öltönyös mozdulatait, utána folytatja.

MARCI Hángerisz kápitöl iz Budapest, médzsör örben áreász inklúd Debrecen, Szeged, Miskolc, Pécs end Győr. *vesz egy nagy levegőt* Hángerien iz e non indojurópéen lengvidzs.

A gyakornok elhallgat. Az öltönyös rázogatja a jeget a poharában. Egy ideig a park felé bámul, majd a kisérője felé fordul.

ÖLTÖNYÖS *enyhe orosz akcentussal, amúgy hibátlan brit angollal* I'm sorry. My flight from St. Petersburg was delayed. Please show me my room.

Az öltönyös leteszi a whisky maradékát, papírszalvétát érint a szájához, majd a gyakornokkal együtt távozik. Miután elhagyták a termet, az egyik biztonsági őr a sliccére mutat. A társa bólintással jelzi, hogy kimehet.
Röviddel utána, ugyanazon az ajtón, ahol az őr távozott, utcai ruhában belép Miklós, a World Hungary Holding elbocsátott stratégiai igazgatója. Egy pillanatra farkasszemet néz az ott maradt biztonsági őrrel, majd fölmérve a terepet az italokhoz megy. Letekeri az első kézre eső konyakos üveg tetejét és beleiszik.

1. BIZTONSÁG ŐR *udvarias hangon* Uram, ne csinálja.
MIKLÓS Ugyan, Krisztián, emlékezz a régi szép időkre. *fogja és beleiszik egy másik üvegbe is*
1. BIZTONSÁG ŐR Kérem, uram, ez nagyon kínos.
MIKLÓS *a kezében lévő második üveggel hadonászik* Nem ez a kínos, Krisztián, hanem ami itt folyik. *villogni kezd és megszólal a zsebében lévő mobilja, hagyja csöngeni*
1. BIZTONSÁG ŐR *Miklóshoz lép* Adja ide a mobilját, uram.
MIKLÓS Cseszd meg, Krisztián, soha nem adtam oda a mobilom. Nem emlékszel?
1.BIZTONSÁG ŐR Emlékszem, uram. De most oda kéne.
MIKLÓS Mért, mi van most? Az vezérigazgató úr elveszi Ivettkét? Azt a kis gyönyörűséget? Akivel csak egy probléma van? Ha végig-megy a folyosón, sugárban hány tőle mindenki.
1. BIZTONSÁG ŐR Kérem, uram, nyugodjon meg.

Miklós válaszul visszamegy az asztalhoz és kezd sorra beleinni az üvegekbe.

MIKLÓS Ma este mindenki kap tőlem egy nyálast.

Visszaér a mosdóból a másik biztonsági őr. A Krisztián nevű, mutatóujját alig fölemelve, Miklósra mutat, mire a most érkezett fölhajtja a zakója nyakát és belesuttog. Miklós közben elszántan iszogat. Az őrök szótlanul visszaállnak a helyükre. Egy-két perc múlva belép András, az újdonsült férj, a WHH elnök-vezérigazgatója.

ANDRÁS O-óóó! Kit látok. Újabban esküvőkre lógsz be egy kis ingyen piáért?

MIKLÓS *italtól elbizonytalanodott hangon* Ha már a menyasszonyt nincs kedvem megdugni.

ANDRÁS *visszafojtott indulattal* Ivettet hagyd ki!

MIKLÓS *gúnyolódva* Ivettet nem lehet kihagyni. Ivettet semmiből nem lehet kihagyni. Ivett mindenütt ott van.

ANDRÁS Úgy érted, a cégnél? *fölhúzott vállal értetlenül ingatja a fejét* Egy szimpla projektmenedzser. Egy a sok közül. Soha nem zavarta a köreidet.

MIKLÓS Most etetsz? Higgyem el, hogy nem látod, mi folyik a saját cégednél? Pont te? Aki híresen finom szenzorokkal mozogsz a hatalmi labirintusokban? *indulatosan fölcsattan* Valamit nagyon benézett, elnök-vezérigazgató úr!

ANDRÁS *próbálja csitítani* Te, tudod a legjobban, Miklós...

MIKLÓS *közbevág* Most jön a „te tudod a legjobban, Miklós". Mindig ezt tolod, ha le akarsz nyomni a torkomon valamit. Nem unalmas?

ANDRÁS *mintha meg se hallotta volna* ...Te tudod a legjobban, hogy a cég szent és sérthetetlen.

MIKLÓS Persze. Az apádtól örökölt cég.

ANDRÁS Mikor átvettem, még nem itt tartottunk.

MIKLÓS Nem is. De a lojalitás híres családi vonás nálatok. Apádnak nyolcvankilenc előtt is elég jól ment. Már akkor becsekkolt a tutiba.

ANDRÁS Miről beszélsz? Mezei építész volt.

MIKLÓS Mezei. Ja. Aki a szülővárosa legnagyobb megbízásait kapta. Azért ahhoz kellett valami.

ANDRÁS Tehetség!

MIKLÓS Ezzel áltatod magad?

ANDRÁS *kezd elege lenni* Jól értem? Azért jöttél, hogy megköszönd a tizenöt évet, amit a cégnél tölthettél? Csak épp a távozáskor nem volt alkalmad rá?

MIKLÓS Leszívtad az agyamat. Már az egyetemen is.

ANDRÁS Végezted a dolgod. Igazgatói székből dirigáltad az embereket.

MIKLÓS Aztán semmi perc alatt az utcán találtam magam.

ANDRÁS Kezdtél kínos lenni.

MIKLÓS És ez nem jött be Ivettkének?

ANDRÁS Kompromittáltad a céget.

MIKLÓS Nocsak, nocsak. Ha jól emlékszem, nem a lojalitásomat vetted meg, hanem az agyamat. Vagy az a gond velem, hogy nem mindig tetszik, ami körülöttem zajlik?

ANDRÁS Ahhoz is kell némi intelligencia, hogy fölmérd, kinek mit mondasz.

MIKLÓS Most már intelligens se vagyok? Brávó!

ANDRÁS Elkezdted provokálni azokat, akik nélkül nem jutunk egyről a kettőre.

MIKLÓS Á! Szóval seggnyalásban maradtam le. Kúúl! Melyik haverod szenvedett hiányt?

ANDRÁS Tudod...

MIKLÓS *megint indulatba jön* Komolyan gondolod, hogy ez jó irány? Kicseszni azt, akiben maradt még valami realitásérzék? Valami kis szar, amitől józan pillanataiban is jól érezheti magát? *beleiszik egy újabb üvegbe* Aztán azzal a svunggal örök hűséget esküdni Ivettkének, akit amúgy is öt éve döngetsz? Mire? Jobb, ha tudod, kibaszott nagy faszfej vagy!

Andrásnak itt lesz elege. Int a fejével az egyik biztonsági őrnek, aki – anélkül, hogy egy ujjal is hozzáérne – ellentmondást nem tűrve kitessékeli Miklóst a teremből. Miklós, mint aki jól végezte dolgát, engedelmesen távozik. András ott marad egyedül. Önt magának egy italt, lehetőleg abból, amibe Miklós még nem ivott bele. Állva szürcsölgeti. Nem látszik dühösnek. De nagyon gondterhelt. Egy-két perc múlva a terem széthúzott üvegtáblái között belép Ivett, az újdonsült feleség. Hófehér, magas nyakú, szorosan testhez simuló, úgynevezett menyecskeruhában, pontosan olyanban, mint amilyet Meghan Markl viselt a Harry herceggel kötött templomi esküvője után. Azzal a különbséggel, hogy a bokáig érő ruha egyik oldala a combja közepéig föl van sliccelve. Nagyon szép nő.

IVETT András, te mégis mit csinálsz itt?

sötét

1/2

Ugyanaz a szín. A Miklós által földúlt asztalon az italok újra katonás rendben. Bence és Csongor, a WHH két fiatal tervezője egy-egy papíresernyővel díszített koktélospoharat szorongatva álldogál az italos asztal mellett. Elég jó hangulatban.

BENCE Nem most. Még tavaly.

CSONGOR Tavaly vettél egy negyed bitcoint?

Csongor gyanútlanul fog egy vodkásüveget (amibe az imént Miklós beleivott), és löttyint belőle a koktélospoharába.

BENCE Ja. Aztán tudömun! *to the Moon* Fölszállunk a csillagos égig.
CSONGOR Az van vagy nyolc milla.
BENCE De lehet belőle nyolcvan.
CSONGOR Vagy totál bezuhan.
BENCE Vátdöfákk? Soha! Hiába baszakodnak vele a vólsztrítes csókák.
CSONGOR Cápák.
BENCE Mondtam a Bánkinak is, hogy vegyen. Képzeld, vett. Nem is keveset.
CSONGOR Vett a Bánki is?
BENCE Penge a nő. Átlát mindent. Nem csak a ménsztrímben nyomul. *a Krisztián nevű biztonsági őrnek* Ma még nem járt erre a Bánki Vera vezérigazgató-helyettes asszony?
KRISZTIÁN *merev arccal a foga közt szűri* Még nem láttam.
BENCE *Csongornak* Gondoltam, ő lesz a díszvendég.
CSONGOR Bullsit. Ahogy vannak az Ivettel.
BENCE Az Ivettel senki sincs jóba'.
CSONGOR Csak az a lúzer Marci. Jah. Gyakornok.
BENCE Maj' rájön ő is. De a Verát nem értem. Már rég rá kellett volna borítani a bilit.
CSONGOR A főnök csajára?
BENCE Amilyen tökös.
CSONGOR *röhigcsél* A Vera?

Kivágódik az egyik oldalajtó. Daniel, Ivett kanadai unkaöccse ront be. A biztonsági őröket észre sem véve Csongornak és Bencének hadarja el.

DANIEL *az akcentusán érezni a kanadai angolt* Gyertek gyorsan, srácok! Egyik lány elájult. Be kell hozni.
BENCE *nem mozdul* Sok volt a velkámdrink.
DANIEL *szabadkozva* Nem tudom, mi történt. Teljesen jól volt, aztán hirtelen...
CSONGOR Nem volt ott senki?
DANIEL Csak én. Gyertek! Itt van közel a parkban.

Daniel kirohan, Bence és Csongor követik. Röviddel később becipelnek egy fiatal lányt, Almát, látnivalóan eszméletlen állapotban. Lerakják egy kanapéra.

BENCE Nem kéne hívni valakit?
CSONGOR *belebámul Alma arcába* Már csak azért is, mer' ez itt a Vera lánya.
BENCE *ő is megbámulja* Jé, tényleg.
CSONGOR Szóljunk az anyjának?

DANIEL Úgy tudom, már itt van valahol. Nemrég jött meg.

Alma megmozdul, kezd magához térni. A többiek nézik.

ALMA *bizonytalan hangon* Mi történt?
DANIEL Rosszul lettél. Van ilyen. Minden esküvőn előfordul.
ALMA De hogy? Olyan hirtelen jött.
CSONGOR Dontvöri. Valamelyik pia.
DANIEL Lehet, hogy csak az izgalom.
BENCE *heherészik* Milyen izgalom? Nem az ő esküvője...
CSONGOR Együtt voltatok végig?
DANIEL Csak táncoltunk.
BENCE Attól nem ájul el.

Alma megpróbál fölállni a kanapéról, de még nincs annyi ereje.

DANIEL *izgalmában angolul szólal meg* Dont you want to relax?

Kivágódik a jobb oldali ajtó. Bánki Vera jön be, a WHH vezérigazgató-helyettese. Laza nadrágkosztümben, nem pont esküvőre öltözve. Szó nélkül odamegy a lányához, megfogja a fejét. Alma elhárítja.

ALMA Már jobban vagyok.
VERA Kéne neki egy kis levegő.

Vera egy fejmozdulattal kiparancsolja a teremből Csongort, Bencét és Danielt.

VERA Tényleg jobban vagy?
ALMA *nem túl barátságosan* Jaj, anya!

Vera megfogja Alma kezét, de a lány elhúzza.

VERA Ki volt ez a fiú?
ALMA Melyik?
VERA Amelyiket nem ismerem.
ALMA A Daniel?
VERA Van egy kis akcentusa.
ALMA Az Ivett unokaöccse. Kanadában született.
VERA Ahhoz képest...
ALMA *pimaszul* Mihez képest?

VERA Honnan ismered?

ALMA Ha csak nem ugrottam ki a múlt héten Vancouverbe, akkor itt találkoztunk az esküvőn. De tényleg, mit gondoltál? Az Ivett mutatta be.

VERA Drogoztatok?

ALMA Jó, hogy. Toltuk magunkba ezerrel. Szerinted most fogom elkezdeni, mikor épp megúsztam a gimiben?

VERA Ki tudja, mit hozott magával Kanadából. Az ember nem ájul el csak úgy.

ALMA Mondom, nem drogoztunk!

VERA Akkor beletett valamit az italodba.

ALMA Igen, valami jó kis partidrogot. Aztán kéjesen nézte, ahogy elájulok.

VERA Irtó naív tudsz lenni.

ALMA Ez kölcsönös.

András lép be jobbról. Meglepően jó erőben van. Nem lett ziláltabb annál, mint amilyen az előző jelenetben volt.

ANDRÁS És én még beszóltam Ivettnek, hogy különtermet bérel az italoknak. Mi történt?!

VERA *mintha Alma ott se lenne* Azt mondja, nem drogoztak.

ALMA Nem csak mondom.

ANDRÁS *Almának* Hazavitesselek Zsolttal?

Alma fölpattan a kanapéról.

ALMA Nem megyek sehova!

Vera és András tehetelenül nézik, ahogy Alma sértetten kivonul.

VERA *bizalmas hangnemben* Szerinted mi baja?

ANDRÁS *fölvonja a vállát* Klímaszorongása van.

VERA Mint mindannyiunknak. *témát vált* Sorry, egyszerűen nem tudtam előbb jönni. Szólhattál volna időben, hogy lelépsz.

ANDRÁS *lezuhan egy fotelba* Szóltam. Egy hete.

VERA Egy hét? Mi az? A saját munkámból alig látok ki. Itt ez a hétfői prezentáció az orosszal. Ahhoz is több száz oldalt kell elolvasnom.

Vera odamegy az italokhoz, önt magának egy pohár vörösbort. Meglóbálja András felé az üveget, a férfi nemet int.

VERA *beleiszik a borába* Tudod, András, azért az nem teljes tiszta, hogy világraszóló lagzit csapsz, aztán azzal a svunggal becsekkolsz egy vendégelőadói állásba valami csilivili virginiai egyetemen és fél évre lelépsz. Tök egyedül! Ivett mit szólt?

ANDRÁS Te mondtad. Világraszóló lagzi. Valamit valamiért.

VERA De aztán hazajössz.

ANDRÁS Beleszámoltam.

VERA Valahogy nem vall rád ez a sztori.

ANDRÁS *ugyanaz a gondterhelt arc, amit már láttunk* Meg fogsz lepődni, már én se vagyok az, aki húsz éve azon az oxfordi egyetemen.

VERA Mintha ezt a közel húsz évet nem melletted töltöttem volna a cégnél.

ANDRÁS Akkor még azt hittem, jóra fordulhatnak a dolgok.

VERA Haza is húztál idő előtt.

ANDRÁS Meghalt apám.

VERA Valamint utáltad a cottage pie-t.

ANDRÁS *halványan elmosolyodik* És a black puddingot.

VERA Azt is. Szóval?

ANDRÁS *megvonja a vállát* Túlhajtottam a bringát.

VERA Egész életedben.

ANDRÁS Itt ez a cég, amit cipelek a vállamon, a „nagy, szent" feladat. Soha nem volt kérdés, hogy lehet bármi más fontosabb. Mondhatni, erre neveltek.

VERA Akkor?

ANDRÁS Csapda. Ugyanolyan csapda, mint az én dögös Ivettem, akinél égen-földön nincs jobb csaj, akkor meg mire teperjek. Kívülről nyilván én vagyok az egyik legsikeresebb csávó „made in Hungary", és ez nagyon frankó meg minden, de tudod te is. Túl nagy ára van. És egyre nagyobb. Ebből nem lehet kiszállni. Hát, kértem fél év laufot az élettől. Kell egy kis csill, mielőtt újra nekikezdek...

VERA Szóval ne aggódjak, hogy lelépsz örökre.

ANDRÁS Jézus! Nem ismersz? Ebben egyformák vagyunk. Te is hazajöttél öt év Oxford után. Pedig belengették neked a legtutibb állást, ami csak létezik.

VERA Jah. A szerelem.

ANDRÁS És a válásod után? Oké, akkor nálunk már királynő voltál. De még mindig világcégek ácsingóztak utánad.

VERA Tényleg azt szeretnéd, hogy itt most lenyomjak egy könnyes hűségnyilatkozatot? *évődve* Nem kaphat meg mindent, elnök úr.

ANDRÁS Azért a te angoloddal itthon maradni...

Vera önt magának még egy kevéske bort.

VERA Angolul bárki, bármikor megtanulhat, elég primitív nyelv. Jó. Bizonyos szintig. De magyarul? *nevet* A magyar az keményebb dió. Ember nem tanul meg rendesen, aki nem itt szívja magába. Nem kéne elveszítenünk.

ANDRÁS Persze, a lányod. Nem akarsz belőle multikultit. Pedig az lesz. Ha akarod, ha nem.

VERA Meglátjuk. Te, ki ez a gyerek? Ez a Daniel.

ANDRÁS Ivett bátyjának a fia. Semmi különös. Aggódsz?

VERA Ivett mutatta be Almának.

András próbálja nem érteni, mire céloz. Széttárja a két tenyerét.

ANDRÁS Egy esküvőn vagyunk. Megismerkednek az emberek. Apropó Ivett. Mondtam, ami a céget illeti, minden döntés a te kezedben van. *cinkosan Verára kacsint* Ne is nagyon hívogass, ha lehet. De Miklós gyerekkórház projektjét hagyd meg Ivettnek, hadd örüljön. Nem lesz sok dolga vele. Lassan már befejezik, csak a belső munkák vannak hátra. Adj szabad kezet neki. Te viszont csússz rá arra az új pályázatra. Tudod, a bevásárlóközpont. Azt csiripelik, hogy rajtunk kívül nem rúg labdába senki. De azért nagyon figyelj oda. Nehogy hiba kerüljön a számításokba.

VERA Csak belső munkák? A belső munkák a legérzékenyebbek...

András fölemeli a kezét. Jelzi, hogy erről nem szeretne többet beszélni. Vera nem erőlteti. Hajszálnyit megdönti a poharát.

VERA Éljen az ifjú pár.

Kintről szokatlan robaj hallatszik. András idegesen fölpattan.

ANDRÁS Mi ez?!

Int a két biztonsági őrnek, velük együtt kisiet.
Vera vörösborral a kezében fáradtan lerogy abba a fotelba, amelyikben az imént András ült. A gondolataiba merül. Kezd alkonyodni, de a belső világítás még nem

ég. Ez az a pillanat, mikor megpihen minden. Idillien szép látvány... Nem sokkal később az üvegajtó nyílásán egy megtépázott alak botorkál be, Miklós. Elég rossz bőrben van. Ezt csak tetézi az a nagy mennyiségű alkohol, amit a nap folyamán magába döntött. Nem túl váratlanul az italok felé indul. Közben meglátja Verát.

MIKLÓS K..restelek telefonon.
VERA Le vagyok némítva. Te hogy kerülsz ide?!

Miklós imbolyogva álldogál kicsit, majd Vera felé indul. Fölhúzza a fotelből, két kezébe fogja az arcát. Magához húzza, szorosan átöleli. Közben furcsa hangokat hallat, mintha zokogna. Vera ad neki pár másodpercet.

VERA *kedvesen kérleli, nincs a hangjában semmi szemrehányás* Ne csináld, Miklós.
MIKLÓS Miért ne?
VERA Van egy dílünk.
MIKLÓS És akkor?
VERA Megláthatnak.

Miklós válasz helyett magához húzza Vera fejét, és amennyire erejéből telik, szenvedélyesen megcsókolja.

sötét

Október...

2/1

Vera irodája a World Hungary Holdingnál. Nem túl hivalkodó, inkább a mérete jelzi az ott dolgozó rangját. A tárgyalóasztalnál Bence egyedül kucorog, a mobilján huzogatja az ujját. Vera állva az íróasztalán matat valamit. Belép Csongor.

CSONGOR *mentegetőzve* Nem késtem el.

Vera nem reagál. Fogja a laptopját és leül a tárgyalóasztalhoz. Csongor is elhelyezkedik.

BENCE *leteszi a mobilt, körbenéz* Flipcsárt?
VERA Egyelőre csak így.
CSONGOR Brénsztorming van. *szervilis hangnemben* Nem, vezérigazgató asszony?

Vera fölvonja a szemöldökét a 'vezérigazgatóra', és megdöntött fejjel kérdőn néz Csongorra.

CSONGOR *hirtelen nagyon zavarba jön* Úgy értem, öööö... februárig.

Vera fölnyitja a laptopja tetejét.

VERA *kimért, hivatalos hangnemben* Mint tudjátok, elnyertük az ÁBRB pályázatát, ami minden eddiginél jelentősebb vállalkozásunk. A legnagyobb magyar városokat érinti. Az okosplázamodellekben használt „stay safe" rendszert fogjuk követni az álmennyezettől, a speciális világítótesteken át a belső terekben használt antivirális festékrendszerig. Vezérigazgató úr kérésére *Csongorra kapja a tekintetét* a teljes projektet személyesen fogom felügyelni. Az első lépés, hogy össze kell állítanunk egy csapatot a kapcsolattartóktól a projetktmenedzserekig.

BENCE Minden városhoz egy?

VERA Ekkora volumennél szükség van rá.

BENCE De ha egymással...

*Vera nem várja meg, míg befejezi a mondato*t.

VERA *határozott hangon* Mint említettem, nálam futnak össze a szálak.

CSONGOR Akkor a tervezéshez is jelentős létszám kell.

Vera elgondolkodva belemélyed a laptopja képernyőjébe. Oda se figyelve nyugtázza Csongor mondatát.

VERA Igaz.

Vera lenyom pár billentyűt a laptopon, majd fölemeli a fejét és folytatja.

VERA Maga a projekt, nevezzük... *egy másodpercre elgondolkodik* Na, jó. Minek nevezzük?

CSONGOR Belső használatra?

BENCE *gondolkodás nélkül rávágja* Pépé. Pláza Projekt.

CSONGOR Ilyen már volt. Még előtted. De olyan még nem, hogy helyettes asszony közvetlenül kíséri végig a teljes folyamatot...

BENCE *közbevág* Akkor szimplán Bánki Vera projekt.

CSONGOR *fölnevet* Az tényleg szimpla... Viszont kiindulásnak nem rossz. Mi lenne, ha a név maradna, de megváltoztatnánk kicsit. Mondjuk... *elgondolkodik, majd büszkén kivágja* Bánk Vére projekt. Az elég izgalmas, nem? A vérünket adjuk érte. *idétlenül vihog*

BENCE *lelkendezve* A főnök úgyis szereti a Bánk bánt marketing célokra használni!

VERA *elégedetlenül* Jó, ezt most nem hallottam, fiúk.

BENCE *Csongor helyett is megsértődik* Miért? Brénsztormingolunk, vagy nem?

VERA Őrizzük meg a kellő komolyságot. *kissé hadarva, hogy minél több információt átadjon* A Pláza Projekt nekem megfelel. Az a másik már úgyis rég kifutott. Részemről egy lépcsőzetes megoldásra gondoltam, de úgy is nevezhetném, hogy staféta, aminek kidolgozzuk a pontos rendszerét. Minden városhoz külön team tartozik, és ahogy haladunk előre, adják egymás kezébe a munkát és a tapasztalatokat. Ez itt most a projekt... *gondolkodik a szón* ...félhivatalos elindítása. A teamek összeállításában szeretnék támaszkodni a személyes tapasztalataitokra. Nyílván nekem is van elképzelésem, de mindent én se tudhatok. Például, hogy a hétköznapi munka során ki, hogy működik stresszhelyzetekben. Értitek. Szeretnék kiegyensúlyozott teamekkel dolgozni, amolyan win-win helyzetben. Úgy összeállítani a csoportokat, hogy az esetleges hátrányokból is erényt kovácsoljanak.

CSONGOR *leragadt a „félhivatalosnál"* Akkor ez egy titkos míting?

VERA *hallatlanra veszi* Van az a fiatal tervező, akit most vettünk ide. Milyen a híre?

BENCE Tervezésben penge a srác, de elég tré az angolja.

VERA Akkor egyelőre hagyjuk. Visszatérve. Mint tudjátok, vannak érzékeny pontjai a folyamatnak. A kockázatelemzés ehhez update listát ad. Első helyen a kivitelezést súlyosan érintő munkaerőhiány van. Az emberek kiválasztásában figyelembe kell venni, hogy ilyen típusú problémamegoldásban jártas...

Kopogás nélkül nyílik az ajtó, Ivett lép be rajta elsőre nem túl hivalkodó, de a méreténél fél számmal kisebb, karcsúsított fekete kosztümben.

IVETT Bocs, nem tudtam, hogy míting van. A plázákat tárgyaljátok?

VERA Valami sürgős?

IVETT Ja, nem. Csak hallottam, hogy átugrasz a lengyel cégcsoporthoz és akartam mondani, sajnálom, hogy pont nem lehetsz itt a gyerekkórház céges zárópartiján.

VERA Mikor lesz?

IVETT Holnap. Elég sokan el fognak jönni.

VERA Mulassatok jól.

IVETT Jön az egyik angol tulajdonos is. Nem mondtam még? Övék lett az ötvenegy százalék. Csak a legvégén szálltak be. Az itteniek kicsit elszámolták magukat. De szerencsére minden jól alakult. Az angolok az ütemezés szerint fognak fizetni.

Vera tesz egy türelmetlen mozdulatot, amitől Ivett még elszántabb lesz. Ráül Vera íróasztalának a szélére és folytatja. Mintha a két tervező ott se lenne.

IVETT Aztán majd meglesz a hivatalos megnyitó is a kórházban. Már érdeklődik a sajtó. Nem is tudom, ki mondta, hogy végül ez lett a World Hungary legjobban sikerült projektje. Kár, hogy nincs időd foglalkozni vele.

Vera merev tekintettel ül tovább a tárgyalóasztal mellett.

IVETT Ja, igen. És meghívtam Almát. Ha te már úgyse vagy itt. Olyan jól érezte magát az esküvőn.

VERA *türtőztetett indulattal, de erélyesen* Akkor, ha megengeded...

Ivett egy pillanatra kiesik a szerepéből. Leszáll az íróasztalról.

IVETT Hát... Gud lák!

Elindul kifelé, de még visszafordul Verához.

IVETT Gondolom, majd beavatsz a részletekbe. Hogy mi lesz a leosztás pláza-ügyben. András megint zseniális volt! Ahogy ezt megszerezte... Nem hiába, ő itt az agy. Még jó, hogy van, aki hangyaszorgalommal végigviszi az elképzeléseit. Mit lenne velünk nélküled, Vera?

Ivett megvillantja a külvilágnak tartogatott mosolyát, majd kiviharzik az irodából. Pár másodperc döbbent csend után Csongor szólal meg.

CSONGOR Mindig ezt csinálja.

Vera nem válaszol, ez felbátorítja.

CSONGOR Teljesen váratlanul megjelenik az irodákban, és a férjét hájpolja. Csak azért, hogy ezzel is a mostani vezetés tekintélyét rombolja. Khm... tudjuk, kiét.

Bence is csatlakozik.

BENCE Két hete hazaküldött egy péeres kiscsajt, hogy az autfitje nem tükrözi a cég szellemiségét. A főnöke csak nézett.
VERA *komolyan elcsodálkozik* Az autfitje?
BENCE Túl jól nézett ki.

Vera még mindig nem inti le őket.

CSONGOR És bejár az elnöki irodába.
VERA Minek?
CSONGOR Használja a főnök kompjúterét.
BENCE Olvasgatja az e-mailjeit.
VERA Ismeri a jelszót?
BENCE Ezek szerint.
VERA Erről én mért nem tudok.
CSONGOR Most már tudsz.
VERA *tanácstalanul* Mégiscsak András felesége... Nehéz eldönteni, hol a határ a cégnél betöltött funkciója és a magánélet között.
CSONGOR Mire a főnök hazajön, tönkreteszi a céget.
VERA Azért az nem megy olyan egyszerűen.
BENCE A HR-esekhez már bevitt valakit, aki állítólag hírből sem ismeri, mi az a humán erőforrás.
CSONGOR Innen már csak egy lépés, és ő fogja megmondani, kit vegyenek föl és kit rúgjanak ki.
VERA Azt nem teheti.
BENCE Mindent megtehet. Ezt is, és mást is. A péeres csajt is kirugatta végül.
VERA Kerítsétek elő a lányt, beszélek vele.
CSONGOR Lassan az egész cég forog kockán.
BENCE Most már a Pláza Projektet akarja.
VERA *több indulattal, mint szeretné* Az némileg meghaladná a képességeit.
CSONGOR *bizalmaskodó hangnemben* Te vagy az egyetlen, aki megállíthatja.
BENCE *összefoglalja* Up to you.

Vera megkeményíti a vonásait, visszatér a megbeszélés témájára.

VERA Ott hagytuk abba, hogy problémamegoldásban jártas munkatársakat keresünk...

sötét

2/2

Miklós egylégterű, nem túl méretes, de tágasnak látszó, lakóparki lakása minimál stílusban berendezve. Baloldalon keskeny kanapé dohányzóasztallal, hátul letisztult vonalú, egyszerű bárpult három támla nélküli székkel. Mögötte nyitott konyharész. Jobbra a falnál megágyazott, fém lábakon álló, kétszemélyes heverő, a túloldalán hátul fürdőhelyiség homokszórt, homályos felületű üvegfallal leválasztva. Ha égnek benne a fények, látni az ott lévők kontúrjait.
Az üvegfalon túl Vera és Miklós alakja rajzolódik ki. Vera a fürdőkádban elnyúlva, Miklós borotválkozik.

MIKLÓS *leteszi a borotvát* Jöhetek?
VERA *kedvesen* Lekésted, majom. Mászok ki.

Vera kiszáll a kádból, megtörölközik, fürdőköpenyt vesz magára, majd előre jön és elhelyezkedik a kanapén. Nem sokkal később Miklós is utána. Mielőtt elhagyja a fürdőrészt, Miklós leoltja a fényeket. Onnantól az üvegfal mögött nem látszik semmi.

MIKLÓS Kávé?

Benyom egy gombot a bárpulton lévő kávégépen.

VERA Próbálok leszokni.

Miklós megvárja, míg kifolyik a kávé, majd fogja a feketeszínű kávéscsészét, és leül Vera mellé.

VERA Fogtad magad és szó nélkül otthagytad a meghallgatás közepén?
MIKLÓS Ismered azt a tudom, amit tudok arckifejezést. *elváltoztatott hangon* „Persona non grata lett, és most itt kérincsél az igazgató úr.” Azt hiszik, ők az úristen, mert van némi beleszólásuk, hogy kit vesznek föl, és kit nem.
VERA Nem lehet, hogy túlparázod?

MIKLÓS Mit lehet ezen túlparázni? A szemembe röhögnek. Nemkívánatos vagyok.
VERA Azt mondod, András miatt?
MIKLÓS Hagyjuk.
VERA De adsz le máshova is szívít.
MIKLÓS *próbálja elviccelni* Naná! Harmincnyolc életrajzot nyomtattam ki. *rövidre zárja* Átgondolom, mi legyen.

Leteszi a csészét, magához húzza Verát.

MIKLÓS *ujjai hátával a nő arcát simogatja* Mi van apáddal, még mindig a kommunistákat ekézi?
VERA Dehogy! Az csak nyolcvankilenc előtt volt izgalmas.
MIKLÓS És most?
VERA Ő a mindenkori rendszer ellensége. Ebben kicsit hasonlítotok.
MIKLÓS Azért én elég sokáig húztam. Tényleg, még nem is kérdeztem. Volt visszhangja az esküvői sztorinak?
ERA Ismered András. Mint a néma indián. Ilyesmiről nem beszél. A többiek meg nem előttem tárgyalják.
MIKLÓS Hülye fasz.
VERA Igen. Azt hallottam, hogy ez volt a slusszpoénod.
MIKLÓS Túl nagy arc volt már az egyetemen is. Lenyomott mindenkit. *ásít egyet* De azért sokan szerették. Volt tartás a szemétségeiben.
VERA Tartása most is van.
MIKLÓS Kezdi elveszíteni. Ez az Amerika se más. Szar egotrip. De... valahogy hiányzik az a pöcs. *elneveti magát*

Megfogja Vera fölhúzott térdét.

MIKLÓS Ivettke már kevésbé.

Vera látványosan kerüli a témát. Miklós nem erőlteti.

MIKLÓS Még mindig nem nősült meg?
VERA Ki?
MIKLÓS Apád.
VERA *elneveti magát* Apa? Nem.
MIKLÓS Te vagy az egyetlen nő az életében és az bőven elég. *kuncog*

VERA Mióta anya meghalt. Nyolc évig éltek együtt. Te! Tulajdonképpen hol kezdődött az egész konfliktus Andrással? Azt tudom, hogy a végén már minden bajotok volt, de hol kezdődött?

MIKLÓS Csúnya sztori.

VERA Eddig megvan.

MIKLÓS A kórházprojekt beindítása előtt volt egy sajtóreggeli, Ivett is ott volt.

VERA Ivett?

MIKLÓS Na, persze. Mellém is ült. Rezegtette a pilláit. Akkor még azt hitte, bejön nekem. Szóval a kávéja mellett egyszer csak elkezdett a hazaszeretetről papolni. Miután az egyik zsurnálpubi, nyilván nem véletlenül, ebbe az irányba terelte a dolgot. Én meg visszakérdeztem, hogy ez mind szép, de szerinte lehet-e egy hazát *megnyomja a szót* jól szeretni. Lehet-e szeretni, mikor épp nem túl szeretnivaló. Erkölcsileg mit tart helyesnek. Csak hebegett. Irtó kínos volt. Gondolom, ott döntötte el, hogy ki vagyok rúgva.

Vera hallgat. Gondterhelt arccal mered a semmibe. Miklós ráteszi a tenyerét Vera hasára.

MIKLÓS *(elszörnyedve)* Neked van egy kis hasad!

VERA *(kioktatja)* Vannak férfiak, akik nem tudnak megdugni egy nőt anélkül, hogy ne lenne egy kis hasa.

MIKLÓS *(vág egy grimaszt)* Nem trendi.

VERA Biztos vagy benne?

MIKLÓS András is szereti?

VERA Épp most kezdesz féltékeny lenni?

MIKLÓS Miért ne?

VERA Meséltem már! Egy mentorprogramban találkoztunk Oxfordban. Ő első éves volt, én harmad. Volt bennünk valami közös.

MIKLÓS Pontosabban?

VERA *elneveti magát* A lelke én vagyok, a testéhez semmi közöm.

MIKLÓS Merthogy nincs saját lelke?

VERA Nagyon sokáig szenvedtem attól, hogy a környezetem megbélyegez. Azt sugározza ezerrel, hogy értéktelen vagyok. Ismered, így próbálják a másikat lenyomni. Velem amúgy is könnyen ment. Tinikoromtól folyamatos görcsben voltam,

ahogy próbáltam magam kiverekedni a lakótelepi nihilből. Oxfordban még durvább volt. Utálták, hogy jövök a nagy magyar Balkánról, hogy az apám egy csóró, egy senki, a csilivili ösztöndíjamat pedig nyilván előlük halásztam el. Belefogtam valamibe, aztán azzal a lendülettel föl is adtam. András volt az, aki rájött, hogy engem nem lenyomni kell, hanem használni. Azzal többre megy. Már Oxfordban rám írt, hogy egyetem után jöjjek haza, mert szeretné újragondolni az apjától örökölt céget... Szóval ez egy szövetség. Mély szövetség.

MIKLÓS Akkor ne is biztassalak? Hogy végre nélküle is próbálhatnál valamit?

VERA *sokatmondóan mosolyog* Semmi esélyed.

MIKLÓS Biztos vagy benne, hogy jó hatással van rád, ami ott megy?

VERA Nem csinálnál mégis egy kávét? Lassan össze kéne rakni magam. Almának azt mondtam, még délelőtt hazaérek.

Miklós engedelmesen odamegy a bárpulthoz. Viszi magával a fekete csészét, abban hozza vissza Verának az elkészült italt. Vera összeszedi a fürdőből a ruháit. Öltözködik. Közben elveszi Miklós kezéből a kávét. Egy hajtással megissza.

VERA Miskolcra nem mész?

MIKLÓS Anyám egy hét múlva jön ki a kórházból. Majd akkor.

VERA Jobban van?

MIKLÓS Nem tudom.

VERA *hirtelen elérzékenyül* Mondtam már, hogy szeretlek?

MIKLÓS *halványan elmosolyodik* Egyszer.

Vera begombolja a kabátját, kicsit még beletúr a hajába.

MIKLÓS *bizonytalanul* És ha veled mennék?

VERA Hozzám?

MIKLÓS Hozzád.

VERA Alma otthon van.

MIKLÓS És?

VERA Ezt most ne kezdjük.

MIKLÓS Életünk végéig itt fogunk bujdokolni nálam?

VERA *elneveti magát* A két bujdosó. Huszonegyedik századi életkép.

MIKLÓS *nyafog* De most komolyan. Jó ez az inkognitó, tisztára amerikai szappanopera fíling, de már unalmas.

VERA *vérkomolyan* Te is tudod, Miklós...

MIKLÓS *kedvesen gúnyolódva* Én is tudom, András...
VERA Ebben a helyzetben egyszerűen nem vállalhatom be. Képzeld, mit jelentene most egy botrány.
MIKLÓS Mindig ezt mondod.
VERA De ez most nagyon durva. Fogalmad sincs, hogy...
MIKLÓS És ha újragondoljuk?
VERA Hogy érted?

Miklós átöleli a kabátban álldogáló Verát.

MIKLÓS *miközben Verát öleli, gyengéden a vele szemben lévő falnak* Gyere hozzám feleségül, majom!

Miklós elengedi Verát, aki úgy marad ott mint egy rémült gyerek.

VERA *nem tudja leplezni a zavarát* A... A helyzet az... hogy erre... erre most... nem voltam fölkészülve.
MIKLÓS Dontvöri. Felejtsd el. *kedvesen mosolyog*

sötét

2/3

Vera nagyméretű konyhája, közepén hatszemélyes ebédlőasztal. A modern felületeket néhány provanszi stíluselem teszi otthonossá. Alma az egyik széken ül, utcai ruhában kávét szürcsöl. Előtte piros doboz. Nincs rajta McDonald's felirat, de a formája arra emlékeztet. Timi, a bejárónő, az edényeket szedegeti ki a mosogatógépből.

ALMA Azt hiszi, nem tudom.
TIMI Mit?
ALMA Hogy azzal a faszfejjel kavar.
TIMI *megrémül* De nem mondtad senkinek?
ALMA Á, dehogy. Gondolod, ki akarom rugatni?
TIMI Tényleg kirúgnák érte?
ALMA Hát. Elég nagy gebasz lenne belőle. Ismerve András.
TIMI Rendes vagy.
ALMA Ellentétben vele. Egyfolytában basztat. Fejem rá, hogy ma is kiborul.
TIMI Egyszerűen csak félt. Én is féltem a fiam.

ALMA Nemár, Timi! Tizenkilenc vagyok, lemegyek Balcsira a pasimmal. Ettől ki kell borulni?
TIMI De ki az a „pasi”? Mit tudsz róla?
ALMA Az Ivett bátyjának a fia. Nem sorozatgyilkos.
TIMI Attól még akárki lehet.
ALMA *duzzogva* De nem akárki! Most költözött el a szüleitől, bejött neki valami internetes biznisz.
TIMI *aggódva* Hát, csak vigyázz magadra.

Miután kirámolta az edényeket, Timi a pultot törölgeti. Belép a konyhába Vera.

VERA Tényleg jó lenne, ha vigyázna magára. *a dobozra mutat* Junk food?
ALMA Néha az is kell.
VERA Jól bevált szenny a gyomorba.
ALMA *dacosan* A gyerekkoromra emlékeztet.
VERA A gyerekkorodra? Már akkor is Timi főzött rád.
ALMA Igen, de suli után mindig ezt nyomtuk.
TIMI Azért nem ebédeltél rendesen soha.

Alma fölpattan a székről.

ALMA Na, húzok!
VERA Elmész?
ALMA Várnak.
VERA Kik?
ALMA Lemegyek két napra Siófokra Daniellel. Tudod. Indian summer.
VERA Még itt van?
ALMA Nem még. Már. Visszajött.
VERA Kanadából?
ALMA Onnan. Ott lakik.
VERA Nem dolgozik?
ALMA Most indított egy tuti bizniszt az interneten.
VERA A dark weben?
ALMA Igen, és kivégzőeszközöket árul arab terrorszervezeteknek. Jézus. Tudtam, hogy ki fogsz borulni!
VERA *kiborul* Ez nem vicc! Elmész egy vadidegennel!
ALMA Na, szuper. Te is ezzel jössz. Hányszor mondjam még? Az Ivett unokaöccse!
VERA Ez mire garancia?
ALMA Ennyi idős korodban te már Angliában toltad tök egyedül.

VERA Egy egyetemi kollégiumban, mert annyit tanultam, hogy kaptam egy ösztöndíjat.

ALMA És most leboruljak előtted?

Megszólal Alma mobilja, fölveszi.

ALMA *a telefonba* I'm comming!

Alma kiviharzik a konyhából. Vera még utána szól.

VERA Ne hagyd lemerülni a mobilod!

Vera leroskad az egyik székre az asztal mellé.

TIMI Rendes kislány ez az Alma, hidd el. Mindig is rendes volt. Valamit?

VERA Gondoltam, lesz egy nyugodt hétvégém.

TIMI Legalább itthon vagy. Mindig csak a munka. Nem is tudom, mikor láttalak itthon utoljára.

Timi abbahagyja a pult törölgetését. Háttal Verának kezd leveszöldséget pucolni.

TIMI Balázs még nem érte el ezt a kort. Pedig tizenöt évesen már lázadhatna ő is. De olyan félénk típus. Túl félénk. Az apjával mondjuk is mindig, hogy mi lesz így vele.

VERA *teljesen összeomolva* Nem tudom, mit csináltam rosszul. Elkényeztettem, vagy nem törődtem vele eleggé??

TIMI Az osztálykirándulásra se tudott elmenni, mert azt a kis segélyt se kapta meg az apja. *vár egy kicsit, hogy Vera válaszol-e* Most újra beadtuk a leszázalékolási kérelmet, pedig mindenki mondta, ha elsőre nem fogadták el, nincs sok esélye. Hiába érzi rosszabbul magát. *lemos két sárgarépát a mosogatóban és folytatja* Mikor a második hullámban súlyos szívbeteg lett... előtte egészséges volt mint a makk... és fölvettek a helyére valakit, azt mondta az orvos, hogy nem hajlandó rokkantnak nyilvánítani, mert a szívpanasz a fertőzés következménye. Nem fog élete végéig tartani. Hát, még tart. Lassan három éve.

VERA Igen. Ez szörnyű. Nem láttad? Alma elvitte magával a telefontöltőjét?

TIMI Azt hiszem, betette a táskájába.

VERA Azt se tudom, hol fognak aludni!

TIMI Ötvenéves. Olyan, mint egy roncs. Csak feküdni tud. Örülök, ha ellátja magát, amíg én itt vagyok. Tavaly valahogy összeszedte magát és megpróbált egy éjjeliőrállást, de angolul kellett volna az önéletrajzát beadni.

VERA Mért nem szóltatok.

TIMI Van neked elég. Nem akartunk ilyennel terhelni. Már az is egy csoda, hogy megértettük, mit akarnak. Mondták, hogy szíví, szíví... A fene se tudta, hogy az az önéletrajz. *sóhajt egy nagyot* És akkor ott van még a Gyula mamája, egyedül, mint az ujjam, de már nem hagyhatjuk így sokáig. A múltkor is engem hívott, hogy vásároljak be, mert a lába miatt nem tud lemenni a harmadikról. Nem volt a frizsiderjében semmi. Úgy, ahogy mondom. Semmi!

VERA Hát, igen. Sokan vannak így.

TIMI Ne is mondd. A mi emeletünkön hárman vesztették el a munkájukat a járvány alatt. És aki nem, az is csak tengődik. Annyira keveset adnak nekik. A Gyula nővérének a veje húsz év tisztességes munka után drog... *gondolkodik a szón* díler lett, vagy hogy mondják. Hogy legyen a három gyereknek mit enni. Már az sincs, mint régen, hogy beesett két-három lurkó éhesen, aztán ettek a mienkből. Én azért adok, ha marad egy kicsi... Neked fogalmad sincs arról, hogy mi van itt.

VERA Így nőttem föl.

TIMI Az más volt. Akkor, ha valaki nem itta el, enni tudott. Nálunk mindig volt ennivaló az asztalon.

VERA Ha valaki nagyon akarja, kiverekszi magát.

Timi abbahagyja a zöldségpucolást, Vera felé fordul.

TIMI A fiam osztálytársai között van olyan, aki tizenöt évesen már veszi a drogot. A gyerekek kifacsart angol szavakkal keverik a magyart, ember legyen a talpán, aki megérti, mit mondanak.

VERA Sajnos, ez van, az angol nélkül nem mész semmire.

TIMI Te megtanultad azon a flancos egyetemen, de ezekkel itt mi lesz?

VERA Annak idején nekem se segített senki. A saját erőmből értem el mindent.

TIMI Hidd el, nem fárasztanálak ilyesmivel, ha nem lenne muszáj. Tudod te is, amit nálad keresek, annak a fele megy a rész-

letre, és ami marad, az a Gyula keresete nélkül nem elég. Így is neked köszönhetjük, hogy nem kerültünk az utcára.

Vera hirtelen föláll az asztaltól.

VERA Megoldjuk. Emelünk valamennyit az órabéreden. Nem hívnád föl Almát valami ürüggyel? Jó lenne tudni, elindultak-e.

sötét

2/4

A World Hungary Holding hatalmas elnöki irodája hangulatfényekkel megvilágítva. A gyerekkórházprojekt befejezését ünneplik a kórház tulajdonosaival és a szigorú protokoll szerint meghívott vendégekkel. Elegáns parti, kaviáros falatkákkal, világító koktélokkal, francia pezsgővel. Vera elutazott. Ivett villog. Kezében pezsgőspohár. Látszik, hogy sokat ivott, de valamennyire tartja magát. Már a vége felé jár a buli, a maradék négy vendég a háttérben kis kört alkot. Ivett elöl Marcival, a gyakornokkal beszélget, miközben kibontott haját igazgatva folyamatosan a négyes csoportban álldogáló, laza eleganciájú, Roy nevű férfi tekintetét keresi.
A háttérben halkan Erkel Ferenc Bánk bán című operája szól végig a jelenet alatt.

IVETT Alma már nincs itt?
MARCI Kimentek a repülőtérre.
IVETT Nyilván depis, hogy Daniel hazarepül. Jól volt a buli, nem?
MARCI Mindenki itt volt, aki számít.

Ivett a Roy nevű vendég felé int a fejével. A férfi észreveszi, rámosolyog.

IVETT Nem gondoltam, hogy végig itt marad.
Marci oldalra fordul, hogy lecsekkolja, kiről beszél.

IVETT Tudod. Az egyik tulajdonos Londonból.
MARCI Ja. Laza fazon.
IVETT Jó, hogy végül nem a csarnokban rendeztük. András irodája pont elég. A teamnek meg majd tartunk egy zártkörűt.
MARCI Az szuper lenne.
IVETT *halkabbra fogja a hangját* Látod, hiába ugrált az az idióta. *kicsit megszédül, de tovább dobálja a haját* Még, hogy szakértő. Milyen szakértő? Egy orvos, aki fontoskodik. Nem bízta meg senki.

puffogás közben Ivett egészen megrondul Szerinte veszélyes. Mi a veszélyes?! Kész a kórház, tiszta csili-vili, mehetnek a betegek.

MARCI A gyerekek.

IVETT *kissé akadozva* A beteg gyerekek.

Ivett odanyomja Marcinak az üres poharát, aki engedelmesen a pezsgősvödör felé tart és önt neki.

IVETT *nem tud leszakadni a témáról)* Állítsuk le az építkezést, mert veszélyezteti a gyerekek életét. Barom. Tudod, kik veszélyeztetik a gyerekek életét?

Marci megvonja a vállát.

IVETT *megint megszédül, futólag Marciba kapaszkodik* Az orvosok, barátom. Az orvosok.

Két öltönyös vendég odalép Ivetthez.

1. VENDÉG Nice to meet you.

IVETT Nice to meet you, too!

2. VENDÉG Nice to meet you.

IVETT Nice to meet you, too!

A két férfi távozik.

IVETT Megkaptad már a HR-től a véglegesítésed?

Ivett újra a negyvenes férfi tekintetét keresi. Átmosolyog rá.

MARCI Pont ma. Köszönöm!

IVETT *az alkohol hatása alatt kontrollálatlanul törnek elő az érzelmei* Egyszer úgyis itthagyjuk Andrással ezt a szart, és elkezdünk végre élni. Mert ebben a balkáni mocsárban nem lehet.

A maradék két vendég is indulni készül. Ivett eléjük megy és odanyújta a kezét a 3. vendégnek.

IVETT Nice to meet you!

3. VENDÉG Nice to meet you, too!

Ivett a Roy nevű vendéghez fordul.

IVETT Do you have a couple of minutes?
ROY *újra kivillantja a mosolyát* Of course.
IVETT *Marcinak* Nos, itt a vége. *a 3. vendégre mutat* Kérlek, kísérd le a vendégünket, aztán te is hazamehetsz. A többiről én gondoskodom.

Marci kitereli a 3. vendéget. Ivett a Roynak szánt legszexibb mosolyával még utána szól.

IVETT Ajtó.

Ivett és a Roy nevű férfi ott marad egyedül. A férfi közelebb lép, egyik kezével megfogja Ivett állát.

IVETT *(búgó hangon)* Wait a minute...

A nő az arcára fagyott műmosollyal a villanykapcsolóhoz hátrál. Megnyomja.

sötét

A sötében folyamatos zörejeket, valamint Ivett és Roy hangját halljuk.

IVETT hangja Talk to me…
ROY hangja I want you...
IVETT hangja Yes... Yes!...

Hirtelen fölhangosodik a mindvégig háttérben zümmögő zene. Fölzúg Erkel Ferenc Bánk bán című operájának nagyáriájából négy sor.

Hazám, hazám, te mindenem!
Tudom, hogy mindenem neked köszönhetem.
Arany mezők, ezüst folyók,
Hős vértől ázottak, könnytől áradók...

szünet

2. RÉSZ

December...

3/1

Vera irodája. Vera az íróasztalnál ül, előtte a mobilja kihangosítva. Almával beszél.

VERA Külföldre egyetemre? Csak így hirtelen? Mégis hova?
ALMA hangja Mondjuk, Angliába.
VERA Mondjuk, Angliába?
ALMA hangja Tudtam, hogy eszed ágában se lesz segíteni.
VERA Attól még messze vagyunk. Először is azt kéne tudnom, hogy miben várasz segítséget. Mert a valahol Angliában valamilyen egyetem, az kicsit tág fogalom.
ALMA hangja Mi abban furcsa, hogy angol nyelvterületen szeretnék továbbtanulni?
VERA Önmagában semmi. De azért jó lenne tudni, honnan ez a hirtelen elhatározás. Eddig úgy tudtam, hogy vannak barátaid, akiket semmi pénzért nem hagynál itt, és egyébként is adjak egy évet, aztán majd elkezdesz gondolkodni, hogy merre tovább. Csak a...
ALMA hangja ...csak az üzleti szférába ne. Ez mind igaz. És gondolkoztam is, nem itt szeretnék egyetemere járni.
VERA *elvágja a beszélgetést* Figyelj, ez kicsit fajsúlyosabb annál, hogy telefonon beszéljük meg. Otthon találkozunk, szívem.

Vera rákoppint a mobiljára, maga elé mered, majd elkezdi nyomogatni a laptopja billentyűit. Kopogás. Rögtön utána belép Ivett. Ziláltabbnak látszik a szokásosnál, de próbálja leplezni.

IVETT Van egy kis gond.
VERA Igen...
IVETT *idegesen* De András megoldja. Mindent megold, tudod.
VERA Mi történt?
IVETT A gyerekkórházban volt egy baleset.
VERA Baleset?
IVETT Kiszakadt egy monitor a falból. És... *zavartan elhallgat*
VERA És?!
IVETT Ráesett az alatta fekvő gyerekre.

VERA *türelmetlenül* Mi lett vele?
IVETT Megoperálták.
VERA Súlyos?

Ivett nem válaszol.

VERA Szóval súlyos! Hogy fordulhatott elő?
IVETT El sem tudom képzelni. A terveket még Miklós hagyta jóvá.
VERA Te vetted át a projekt vezetését. A belső kivitelezést neked kellett felügyelni.
IVETT Igen, de nem tértünk el az eredeti tervektől. Ott lehetett valami hiba.
VERA Milyen hiba?
IVETT Talán a rögzítés. Vagy a fallal volt a gond. Nem megfelelő anyagot terveztek a burkolathoz. Nem vették figyelembe, hogy...
VERA Te most találgatsz?! Most? Nem előtte kellet volna ellenőrizni?!
IVETT Miklós már nem volt itt, hogy egyeztessek vele és...
VERA Ha az átvétel problémát jelentett, akkor időben jelezned kellett volna.
IVETT *megismétli* Nem tértünk el a tervektől!
VERA *dühösen* Jó. Tegyük föl, hogy Miklósék hibáztak. Viszont te vezényelted le a projekt végső szakaszát. Korrigálnod kellett volna! De fontosabbnak látszott a reprezentáció. Egy parti itt, egy kórházavató ott, bármi, csak lehessen villogni.
IVETT *kivetkőzve magából* Még mindig nem tudod megemészteni, hogy András feleségül vett, mi?! *hisztérikusan* De nem fogsz kicsinálni! Andrásnak sokkal tovább ér a keze, mint gondolod. Nélküle nem vagy senki. Egy nulla! Aki az ő hátán kapaszkodott fel. Egy számító picsa csekély képességekkel!
VERA *higgadt hangon* Rendben. És akkor te ki vagy?!

sötét

3/2

Miklós lakása. Elhanyagoltabb, mint amilyennek előtte láttuk. Csöngetnek. Miklós otthoni ruhában, borostásan kászálódik ki a fürdőből. A mozgásából is látszik, hogy mennyire apatikus. Kinyitja az ajtót, bejön Vera. Kabátban megáll a szoba közepén.

MIKLÓS Van kulcsod.
VERA Nem akartam csak úgy rád törni.
MIKLÓS Hétköznap délben?
VERA Baleset történt a gyerekkórházban.
MIKLÓS Milyen baleset?
VERA Lezuhant egy monitor. Súlyosan megsérült egy gyerek.
MIKLÓS Nagyon sajnálom.
VERA Ennyi?
MIKLÓS Mit mondjak még?
VERA A te projekted.
MIKLÓS Volt.
VERA Te hagytad jóvá.
MIKLÓS Amit én jóvá hagytam, azzal nem lehet gond.
VERA Ezek szerint mégis.
MIKLÓS Hogy érted?
VERA Valahol valami hibának kellett lenni, ha ez megtörtént.
MIKLÓS Az már nem rajtam múlt.
VERA Ezt fogod mondani a rendőrségnek?
MIKLÓS A rendőrségnek?
VERA Akik majd kivizsgálják.
MIKLÓS Te most idejössz, és azt mondod, hogy miattam van az egész?!
VERA Csak szeretném tudni, mi történt. Értsd meg, tudnom kell, mielőtt Andrással beszélek. Velem őszinte lehetsz. Aztán majd kitaláljuk, hogyan tovább.
MIKLÓS Már mondtam.
VERA De megsérült egy gyerek. Egy kisgyerek! Hát, nem érted?!
MIKLÓS *ugyanolyan apatikusan mint eddig* Építész vagyok. Igaz, ugyan, hogy egy szimpla magyar egyetemen szereztem a diplomámat, ellentétben veled, de a legjobb tudásom szerint végeztem a dolgom.
VERA Mégis becsúszott egy hiba.
MIKLÓS Mert eltértek a tervektől.
VERA Figyelj, én pontosan tudom, hogy mekkora volt rajtad a nyomás. Hogy András foggal, körömmel erőltetette a gazdaságosság szempontjait. *Miklós arcát fürkészi*
MIKLÓS Ha így is volt, az nem ment a minőség rovására.
VERA *könyörgőre fogja* Miklós, kérlek...

Elhallgat. Miklós reakcióját várja, de a férfi nem kíván többet mondani. Szótlanul nézik egymást egy ideig.

MIKLÓS Ennyi?

Vera zavartan toporog a szoba közepén, majd kiviharzik a lakásból. Miklós leszegett fejjel ott marad egyedül.

sötét

3/3

Vera irodája üresen. Vera lép be földúltan az ajtón, kabátban. Közvetlen mögötte Marci, aki a hóna alatt egy vékony dossziét szorongat.

VERA Gyere.

Marci bejön, megáll. Nézi, ahogy Vera leveszi a kabátját, lerakja a cuccait, és leül a tárgyalóasztal egyik végéhez.

VERA *az egyik székre mutat* Parancsolj.

Marci félszegen leül, kirakja maga elé a dossziét, kivesz belőle egy iratot. Anélkül, hogy bármit mondana, odaadja Verának, aki olvasni kezdi. Gyorsan átfutja az első oldalt, hátrahajtja, majd a második oldalt is. Gondterhelt arccal leteszi maga elé.

VERA Erről ki tudott?
MARCI Ivetten kívül csak én.

Vera elképedt arccal néz Marcira.

MARCI Egyedül bennem bízik meg.
VERA Úgy tudom, van egy HR-es, akit ő hozott ide.
MARCI Vele csak személyzeti kérdésekben tárgyal.
VERA Az mit jelent?
MARCI Aki nem rokonszenves neki, arról a HR-esnek kell infót gyűjteni.
VERA Infót?
MARCI Fészbukon, itt-ott.

Marci feszeng, erre a témára nem volt fölkészülve. Kényszeredetten válaszolgat. Vera tovább erőlteti.

VERA Aztán?
MARCI A beszerzett infók alapján dönti el, ki a megbízható.
VERA És?!
MARCI Aki kilóg a sorból, azt kicsinálja.

Vera hirtelen témát vált. Egy ideges mozdulattal az előtte lévő papír után nyúl, hangosan beleolvas.

VERA A belső kivitelezés aggodalomra ad okot... Több helyen is súlyos hibákat... A korlátok... a falak állapota... A minősíthetetlen szakmunka... A betegek és a dolgozók testi épsége... Orvosolják... állítsák le... Ki az, aki aláírta?
MARCI Egy orvos.
VERA Milyen orvos?
MARCI A klinika egyik orvosa.
VERA És? Többet nem jelentkezett?
MARCI Ivett engem kért meg, hogy kerítsem elő. Gondolom, találkozott vele. De erről már nincs infóm.
VERA *kétségbeesve a fejéhez kap* Hogy történhetett?!
MARCI Ahogy én tudom, nem sikerült megfelelő szakmunkásokat találni a belső munkákhoz, de Ivett sürgetett mindenkit. Semmiképp se akart kicsúszni a határidőkből. Arról is tudott, hogy az innen-onnan összeszedett munkások lopják az anyagot, de ebben sem intézkedett. Teljesen kiengedte a kezéből a dolgokat.
VERA És a levél?
MARCI Épp akkor zajlott az új tulajdonosok bevonása, mert az ittenieknek hirtelen gondja támadt a finanszírozással az elszabadult árak miatt. Nem akart további költségeket, nehogy ezen bukjon el az üzlet az angolokkal.
VERA És eltitkolt mindent...

Marci széttárja a karját.

VERA Kérlek, szólj a projektvezető asszonynak, hogy szeretném látni.
MARCI *meglepődik* Én??
VERA *komoly arccal* A kocka el ven vetve.

sötét

3/4

Vera irodája alig valamivel később. Vera félfenékkel az íróasztalnak támaszkodik. Fülén mobil.

VERA A francba. A francba! Vedd föl, Miklós... Kérlek, vedd föl...

Vár egy kicsit, majd elveszi a fülétől a telefont. Kétszer végighúzza az ujját a képernyőn, újra a füléhez tartja. Kétségbeesett arccal vár. Miután senki nem válaszol, idegesen elkezd bepötyögni egy üzenetet. Kopogás nélkül belép Ivett. Bizonytalanul, ijedt tekintettel mered Verára. Vera előbb befejezi az esemest, majd leteszi a telefont az íróasztalra, és szó nélkül a tárgyalóasztal egyik székére mutat. Ivettben fölhorgad az indulat, de észreveszi a lemásolt levelet és leül. Vera marad félfenékkel a saját íróasztalán.

VERA *száraz, fakó hangon, végtelen nyugalmat erőltetve magára* Ha jól emlékszem, te hívatlanul megjelentél itt egy megbeszélés kellős közepén és elmondtad, miként fogod ünnepelni a jól végzett munkádat a gondosan kiválogatott társaságoddal. Kihagyva a belső teamet. Még a lányomat is meghívtad, hogy mutasd, bármit megtehetsz. De tévedtél. Nem tehetsz meg bármit.

Ivett próbál mondani valamit, de Vera nem hagyja. Ugyanazon a visszafojtott hangon sorolja tovább.

VERA Elbocsátottál egy lányt, mert túl jól nézett ki. És egyéb bűne is volt. Egyszer ránézett a férjedre, talán még szót is váltott vele. Hisz a munkáltatója volt. Én megkerestem, és próbáltam visszavenni, de azt mondta, örül, hogy elkerült ebből a... mérgező környezetből. Inkább munka nélkül marad egy ideig. Ezt a lányt te örökre megváltoztattad. Összetörted benne a bizalmat. Azt a fajta bizalmat, ami együtt jár a fiatalkorral. És te, aki belülről ősöreg vagy...

IVETT *egyszerre ijedt és agresszív* Én András felesége vagyok!

VERA Én pedig e percben a vezérigazgató.

IVETT Kivívtam magamnak a tiszteletet.

VERA Egyvalakit mutass.

Vera föláll az íróasztalról, a tárgyalóasztalhoz megy. Megáll Ivettel szemben.

VERA *minden pátosz nélkül folytatja* Ha megsérül egy gyerek, vagy még rosszabb történik vele, azt az emberi agy nem képes fölfogni. Legföljebb elhessegetni magától. A védelmünk olyan ösztön, amit nem lehet kitörölni. Talán, ha egyszer úgy fogod érezni, bár őszintén szólva ezt kétlem, hogy szeretnél elkísérni egy hozzád közelálló lényt a születésétől a felnőttkoráig, aki – ha minden sikerül – a társául fogad egy életre, azzal talán törleszthetsz valamit. Abból az elképzelhetetlen fájdalomból, amit egy kisgyerek és a szülei épp most élnek át. Törleszthetsz a saját gyerekeddel. Azzal, hogy megtanítod az életre. A nyelvre, a környezetre, ahova a sorsa vetette, ami beleivódik, amit nem ereszt, aminek később majd ő maga is a hasznára válik. Ha ilyennek neveled. Persze, vannak, akik azért nem vállalnak gyereket, mert az életüket akarják élni. Mert úgy gondolják, hogy az az ő életük. Hány éves is vagy? Harmincnyolc?...

Belehasít a levegőbe Vera íróasztalon hagyott telefonjának a hangja. Vera odasiet, fölkapja, de mikor meglátja a mobil képernyőjét, csalódottan kinyomja. Visszamegy Ivetthez, aki olyan fájdalmas arccal maradt ott, amire Vera sem számított.

IVETT *szinte nyöszörögve)* Mi a szándékod?

VERA Azt teszem, amit kell. De előtte szeretnék tisztázni néhány dolgot.

IVETT *nem várja meg Vera kérdését, védekezni kezd* Úgy elszálltak a pénzek, hogy nem tudtuk volna befejezni. A magyar tulajdonosok így is befuccsoltak, tudod jól.

VERA Pontosan mitől is szálltak el a pénzek?

IVETT Most magyarázzam?

VERA Jó lenne.

IVETT Például attól, hogy kellett az engedélyekre.

VERA Olyan engedélyekre, amiket amúgy nem lehetett volna kiadni?

IVETT *kezd indulatos lenni* A lényeg, hogy megoldottam! Jött az angol tőke. De további költségeket már az ő torkukon se lehetett volna lenyomni.

VERA Inkább egy baleset?

IVETT *egyre indulatosabban* Min vagy meglepődve? Az egész országban ez zajlik. Így működnek a dolgok. Még sincs minden nap baleset. Annyi történt, hogy nekünk nem volt szerencsénk. Ha minden ilyen levélre leállna egy építkezés, lebénulna az ország!

VERA Jobb emberéleteket veszélyeztetni?

IVETT Mit gondolsz, kik látják el a „féltve őrzött" gyerekeket? Hát, nem azok, akik már rég leléptek innen! Hanem azok, akik beálltak a helyükre. Köztük olyanok, akik innen-onnan beestek és lehet, hogy még a szavukat se értik!

VERA Szerinted ennyi? Nem volt szerencsénk?! Akkor most közlöm veled, hogy felelni fogsz. Mindenért felelni fogsz!

IVETT *teljesen elveszítve az önuralmát* Ne aggódj, ez nem a te gondod. András megoldja! Aztán lelépünk mi is ebből a mocsárból. Te meg mehetsz a lúzer Miklósod után, és riszálhatod magad neki. Láttam, milyen szemekkel bámulod. Kellene a fiatal hús, mi?

Ivett fölpattan az asztaltól és kifelé indul.

VERA *higgadt hangon* Ha azt hiszed, hogy András megvéd, akkor nagyon tévedsz.

IVETT Biztos, hogy nem! *gúnyolódva* Majd küldök Londonból e-mailt.

Vera indulatosan fölveszi az asztalról az orvos levelét és a távozó Ivett után szól.

VERA Vedd úgy, hogy fél lábbal már a börtönben vagy!

Ivett rácsapja az ajtót, Vera egyedül marad. Egy ideig nem mozdul, aztán odamegy a mobiljához. Újra próbál telefonálni, de Miklós még mindig nem válaszol. Kihangosítja és a szája elé tartja a mobilt. Megvárja, amíg rögzítőre kapcsol, majd rámond egy üzenetet. Kétségbeesetten, akadozva.

VERA Ez most... irtó nehéz időszak neked... tudom. Lehet,hogy... Lehet, hogy nem vigasztal, de hidd el, nekem is. Próbálok... ismersz... próbálok mindennek megfelelni, de... nem mindig sikerül. És... *könnybe lábad a szeme* és van, hogy elkúrom. Szóval... ne haragudj. Idióta voltam! Nagyon szeretlek... *sírósan fölnevet* Kérlek, vedd föl, majom...

hosszú sötét

3/5

Miklós lakása. Nem látni benne senkit. A dohányzóasztalon a férfi mobilja szól rendületlenül.
Kulcszörgés. Télikabátban, fülén telefonnal belép Vera. Miután meghallja Miklós mobilját, a sajátját kinyomja és zsebre teszi. A férfié elhallgat. Vera körbenéz a

szobában, majd bemegy a fürdőbe. Villanyt gyújt. A fény megvilágítja Miklóst az üvegfal mögött. A kádban fekszik, feje és karja élettelenül lóg kifelé. Csuklója alatt egy tócsa vér.
Vera kitámolyog a fürdőből, megáll a szoba közepén és egy fájdalmas sikollyal összeroskad.

sötét

Február...

4/1

Vera irodája. Vera lassú mozdulatokkal rendezgeti az íróasztala fiókjait. Kivesz egy noteszt, szemügyre veszi a borítóját, majd anélkül, hogy kinyitná, visszateszi. Kihúz egy másik fiókot, belenéz abba is. András lép be utazástól ziláltan. Kezében nagyméretű irattáska. Leteszi a táskát a tárgyalóasztal végén álló szék mellé, majd jelentőségteljesen megáll Verával szemben. A nő fölpillant.

VERA *közönyös hangon* Egyből idejöttél?
ANDRÁS Volt más választásom?

Vera visszatolja a fiókot, ott marad az íróasztalnál ülve. Nézik egymást Andrással.

ANDRÁS Te voltál az egyetlen ember, akiben megbíztam.

Vera nem válaszol. Összeszorított szájjal ül.

ANDRÁS Az egyetlen!
VERA *halkan, visszafogottan* És?? Megmentettem a céget.
ANDRÁS Megmentetted? Épp most kezdenek a sárba taposni. Tele van velünk a sajtó. „A World Hungary Holding minden értékes telekre ráteszi a kezét...”
VERA Itt vagy, bármikor leállíthatod.

András fáradtan leroskad egy székre a tárgyalóasztal mellett. Verát bámulja meredten.

ANDRÁS Följelentetted Ivettet! Igaz?
VERA Hát, persze, Ivett. Mindig Ivett... A helyedben nem aggódnék. Ha a bíróság megállapítja a felelősségét, te leszel a hős. Aki a feleségét is föláldozta a cég becsületéért. Aztán szép

csendben kihozzátok. Egy ideig háttérben marad. Ki fogja bírni. Viszont, ha igazán nagyban játszol, még tárgyalás sem lesz. A szülőkkel meg majd megegyezel. *elhallgat egy pillanatra* De ebben én már nem akarok részt venni.

Megszólal Vera mobilja. Rápillant, kinyomja.

VERA Egyáltalán semmiben nem akarok részt venni, ami itt zajlik.

ANDRÁS Húsz évig a része voltál. Nem tudod kitörölni.

VERA Azt hittem elég, ha teszem a dolgom. Nem érdekel a háttér, kivel, hogyan, milyen megállapodásra jutsz. A lényeg, hogy építünk. Hogy a munkánk nyomán új városrészek születnek. Hogy megy előre minden. Erre hívtál haza. Vagy nem?

ANDRÁS És meg is történt.

VERA De most sikerült lerombolni.

ANDRÁS Ez az egy eset nem dönti romba minden munkánkat. Azok az épületek állnak. És állni is fognak.

VERA Azt hiszed mások nem gondolnak bele, hogy kik építették?

ANDRÁS Nem érdekel, mit gondolnak mások.

VERA Ugyan, András! Te is tudod, hogy ez nem igaz. Abból élünk, hogy mit gondolnak rólunk mások. Azon áll vagy bukik minden. Persze, a külvilág előtt próbálhatjuk megőrizni a hitelességünket, mantrázhatjuk, hogy egyedi eset volt, és soha többet ilyet. Hogy bocs, „nem volt szerencsénk”. De te is tudod, hogy innentől minden megváltozott. *kissé fölemeli a hangját* Nem lehet meg nem történtté tenni...

ANDRÁS El fogják felejteni, nyugodj meg. Mindent elfelejtenek.

VERA De *mi* nem felejtjük el.

ANDRÁS *magától értetődő természetességgel* Nem értem, miért nem kented Miklósra. Ennyit megtehettél volna. A szegény csórónak így utólag már úgyis mindegy volt. Mi tartott vissza? Elvégre ő indította el a projektet. Majdnem végig az övé volt. Ha nincs az a levél, ember nem szálazza szét, kié a felelősség...

Vera föláll az íróasztaltól, a jól ismert, régi, baráti hangot erőlteti magára.

VERA Hagyd a halottakat, András. A halottak nem védik meg az élőket.

Bár eddig igyekezett tartani magát, András most összeroskad. Kezébe temeti a fejét.

VERA Apád úgy hagyta rád a céget, hogy az életed árán is tarts ki mellette. Hogy soha ne add föl. És te valóban odaadtad érte

az életed. Nincs mellette semmid! *körbe mutat* Csak ez. Nincs családod, nincs egy hely, ahol...

ANDRÁS *halk hangon közbevág* Ivettnek nem lehet gyereke. Volt egy műtétje még a kapcsolatunk előtt. Alig élte túl. *vág egy szomorkás grimaszt* Így alakult. Tudomásul vettem... Tudod... nekem... Ivett a gyerekem. Bármi történik, nekem kell őt megvédeni.

Megint megszólal Vera mobilja. Ránéz a kijelzőre, elhúzza az ujját rajta, majd a füléhez tartja.

VERA *türelmetlenül* Ne most, Alma, nemsokára otthon vagyok.

Nem várja meg a választ. Kinyomja a mobilt, és leül az András mellé.

VERA Nem tudod mindentől megvédeni.

ANDRÁS Mindig is utáltad.

VERA Ivettet?

ANDRÁS Féltékeny voltál rá.

VERA Egy okot mondjál.

ANDRÁS Akkor?

VERA A cég érdekét tartottam szem előtt.

ANDRÁS Azért hurcoltad meg a céggel együtt?

VERA Nem volt más választásom.

ANDRÁS *szomorkás grimaszt vág* Neked legalább nem kell aggódnod. Szerintem még mindig kapkodni fognak utánad. Aki kicsit is képben van, téged akar majd alkalmazni. Tudják, hogy szuper az agyad. Mehetsz bárhova a világon.

VERA *szarkazmussal a hangjában* Honolulu? Dél-Amerika? Honkong? Azt hiszed, elmegyek?

ANDRÁS Visszatérhetsz akár Angliába is. Mit neked Brexit. *a kettejük közt megszokott élcelődő stílusban* Eheted a black puddingot.

VERA *mintha belegondolna a black puddingba* Biztos, hogy nem.

ANDRÁS Itthon még annyira sem kezelnek majd a helyeden, mint eddig. Azt nem bírod ki.

VERA Az ember sok mindent kibír.

sötét

4/2

Vera konyhája este. Timi álldogál utcai ruhában a pult mellett, télikabátja az ebédlőasztal egyik székének a támláján fekszik. Feszült mozdulatokkal rámolja a pulton lévő poharakat. A háttérben rádió szól. Női hang mondja a híreket.

NŐI HANG ...Tekintve, hogy január folyamán a kriptovaluták árfolyama tovább erősödött, az európai unió válaszlépéseket sürget a bankoktól. Fél éven belül közös stratégiát kell kidolgozniuk a fogyasztók védelmét szolgáló hagyományos bankrendszer stabilitásának a megőrzésére. És végül az időjárásról. Holnapra várható a tél leghidegebb napja. Az ország nyugati részein mínusz hat fokig süllyedhet a hőmérséklet éjszaka. Eddig tartottak a hírek, most ismét zenélni fogunk.

Liszt Ferenc Capriccio alla turca *című műve szólal meg. A zene egy ideg szól, majd elhalkul.*
Vera jön be kabátban, ugyanolyan piros, gyorséttermes dobozzal a kezében, mint amilyenből az első részben Alma evett. Sült krumpli lóg ki belőle.

VERA *meglepődik* Te még itt?
TIMI Nem hívott Alma?
VERA Hívott, de mondtam neki, hogy mindjárt itthon vagyok. Önt van a szobájában?
TIMI *zavarba jön* Nem... Nincs...
VERA Baj van?
TIMI A repülőtérről akart hívni...
VERA A repülőtérről??
TIMI *ránéz az órájára* Ööö... Már a gépen van.
VERA Elutazik?
TIMI *még inkább zavarba jön* Iii... igen. Kanadába.

Vera úgy, ahogy van, kabátban leül. Leteszi a dobozt az asztalra.

VERA Kanadába.
TIMI Vancouverbe.
VERA És nem szólt előre.
TIMI Félt, hogy kiborulsz.
VERA Mert így nem.
TIMI ...hogy nem fogod hagyni.

VERA Meddig marad?
TIMI *megint zavarba jön* Az a Daniel bérelt egy lakást. Azt ígérte neki, hogy... járhat egyetemre.
VERA *kezdi fölfogni* Ott?
TIMI Akart neked írni egy levelet. *elhallgat* De aztán nem írt.
VERA Soha nem írt levelet.
TIMI Jaj, dehogynem! Egy nyári táborból.
VERA *elgondolkodik* Tényleg. Azt írta, hogy nem küld szívecskét, mert az összes gyereknek szivecskékkel van tele a levele. Inkább egy sündisznót rajzolt.
TIMI Már gyerekkorában is próbálta a saját útját járni.

Vera meredten fixírozza az előtte lévő dobozt, majd kivesz egy krumplit, elkezdi rágni. Timi fölbátorodik, kihúz egy széket. Verával szemben leül.

TIMI Emlékszel, mikor egy helyben állva elesett?
VERA *tele szájjal* Nem is egyszer. Az volt a specialitása.
TIMI Fölszakadt az álla. Össze kellett varrni. Azóta se értem, hogy lehet egy helyben állva elesni.
VERA Van olyan. Az ember meg se mozdul, aztán durr...

Szomorkás arccal nevetnek.

VERA *fátyolos hangon* Mióta tudod?
TIMI Nagyjából mióta ő.
VERA Mindent elmond neked?
TIMI Nem kell elmondani. Itt vagyok reggeltől estig.

Vera eltolja maga elől a dobozt. Úgy üldögél, mintha kabátban is fázna.

VERA *mély szomorúsággal a hangjában* Semmit nem tudunk egymásról...
TIMI *bátortalanul* Ő tudott. Többet, mint gondolod. Még Miklósról is...
VERA *elképed* Tudta??
TIMI Megvárta, míg valamennyire összeszeded magad. Addig nem ment el.
VERA Soha nem akart elmenni innen! *összezuhan* Miért? Miért? Mert az a hülye gyerek nem akart idejönni??

Timi az asztal fölött kinyújtja a kezét. Vera egy pillanatra meglepődik, azután óvatosan beleteszi a sajátját Timi tenyerébe. Most először lesz könnyes a szeme.

TIMI *visszakérdez* Miért? Hogy kikerüljön az árnyékodból.

Vera elhúzza a kezét.

VERA Akkora árnyékot vetek?

A másik nem válaszol.

VERA Végülis... *vág egy grimaszt* Kanada közelebb van, mint Ausztrália.
TIMI Hát. Annál közelebb.
VERA Bármikor hazajöhet.
TIMI Haza fog. Te se maradtál odakint.
VERA Utálja a telet.
TIMI Már ott sincs annyira hideg.
VERA De meleg se.
TIMI Akkor szeretni fogja.

Timi föláll a székről, a konyhapulthoz megy, rámol még valamit.

TIMI Megleszel?
VERA Meg.
TIMI Hívj föl, ha kell valami... *vidámabb hangon, mintha visszacsekkolna a szokásos hétköznapokba* Ja! Nem tudsz. Csak a Gyula mobilján. Az enyémnek annyi, kell vennem egy újat. Pont van valami akció. Már reggel be akartam menni érte, de annyian tolongtak, hogy nem tudtam kivárni a sort.
VERA Nehogy valami ócskaságot sózzanak rád.
TIMI Nekem mindegy, csak föl tudjam hívni a gyereket. *hirtelen megijed attól, amit mondott*

Vera még mindig kabátban ül az asztal mellett. A sült krumplit bámulja.
Timi körbenéz, hogy mindent rendben hagyott-e, majd a karjára veszi a téli-kabátját. Megáll Verával szemben.

TIMI Nah, megyek. Beállok a sorba.
VERA Ne állj be, Timi. Ne állj be...

sötét
A sötétben újra megszólal Liszt Capriccciója... (00:13-tól kb. 01:31-ig)